

I.

Словце, изрѣчено вънъ отъ града.

Привѣтствувамъ та владико святой, привѣтствувамъ та отъ страна на всички наши граждани—искреиннопрѣданно-то тебѣ духовно стадо!

Туй твое отколѣ осиротѣло стадо, изражава въ тѣзи минута, чрѣзъ моя слабъ гласъ, своята неисказанна радость, като глѣда прѣдъ очитѣ си отдавна ожидаемия и прѣвѣжделения свой пастирь, пастирь добрий, на которого гласа съ усърдие да слуша и да познава. Бжди прочее добрѣ дошелъ добрий нашъ пастирю, бжди стократно вѣжделенъ нашъ гостъ. Добрѣ дошелъ.

Георгий Б. Неновъ.

ТУКА НЕГОВО ВИСОКОПРѢОСВЯЩЕНСТВО БЛАГОСЛОВИ
И БЛАГОДАРИ СЪ МАЛКО ДУМИ.

II.

Слово изрѣчено въ черквата св. Троица.

Ваше Високопрѣосвященство!

Колкото неисказанно бѣше нетѣрпѣнието и желанието на всичкото тукашно население да види любимиятъ си священноначалникъ и народенъ пастирь и между себе си, толкози неисказанна е и радостта му, като са удостоява да му са удовлетвори желанието и да та посрѣщне.

Тѣзи неисказанна радость, владико святой, произла-